

lem bør søge at plædere sin Sag med saa megen Kraft og Iver, som han kan, ud over Landet; hvis han tror, Sagen har den Betydning, som et saadant Arbejde vil kræve, bør han bestræbe sig for at tilvejebringe et saadant Flertal; det er alle Dage den Vej, man bør gaa, naar man vil have sine Krav gennemført. Forholdet er, som det ærede Medlem meget rigtigt har bemærket, dette, at det drejer sig om Bestemmelser, som rækker vidt, og til hvilke der er knyttet omfattende Interesser, og saadanne Bestemmelers Behandling bør ikke finde Sted paa Grundlag af et Krav fra et Faatal, men bør virkelig være underbygget gennem en fælles Opfattelse hos et betydeligt Antal, og det synes jeg, har her faaet Udtryk paa en Maade, som ikke uden videre bør forkastes, gennem Kravet om, at mindst fire Medlemmer af Afviklingsudvalget skal til for at kunne rejse denne Sag. Men jeg forstaar, at Spørgsmaalet skal behandles i et Udvalg, og det finder jeg i og for sig ingenlunde unaturligt, og jeg skal under Forhandlingerne i Udvalget være rede til at drøfte dette Tal med det ærede Medlem eller andre, der maatte repræsentere hans Opfattelse, saa maa man se, om der indenfor Udvalget kan samles Flertal for en saadan Ændring.

Det ærede Medlem Hr. Rode har muligvis Ret i, at man, hvad § 8 i Lov af 11. April 1919 angaar, bør gaa til en Ophevelse paa lignende Maade, som det nu sker med Hensyn til § 1 i Lov af 30. August 1919. En saadan Ændring vil eventuelt kunne indføres ved Udvalgets Arbejde. Naar den ikke er medtaget, ligger det simpelthen deri, at jeg føler mig forvisset om, at den af det ærede Medlem nævnte Bestemmelse i § 8 overhovedet fremtidig slet ingen Betydning vil faa. Men det hindrer ikke, at man direkte kan borttage Bemyndigelsen ved en Ændring til Lovforslaget. — Det ærede Medlem Hr. Rode formodede, at Ministeren naturligvis ikke ved dette Forslag havde fraskrevet sig Retten til direkte at forelægge disse Spørgsmaal for Rigsdagen, og i denne Formodning har det ærede Medlem fuldkommen Ret.

Hvad det ærede Medlem Hr. Hauges Bemærkninger angaar, skal jeg udtale, at jeg ganske deler den Betragtning, han fremførte, i Retning af, at disse Restriktioner kun bør bestaa uforandret i kort Tid. Det ærede Medlem mente, at de var ufuldkomne. Ja, det er jo alt Menneskeværk og disse Restriktioner utvivlsomt ogsaa. Det ærede Medlem mente ogsaa,

at de var inkonsekvente. Det er muligt, men de er dog i det mindste tilvejebragt gennem Forhandling med de til de paa-gældende Erhverv knyttede Personer, som maa antages at være sagkyndige paa dette Omraade, og som har ønsket Restriktionerne formet saaledes, og jeg maa dog antage, at man ikke indenfor de vedkommende Erhverv har fundet, at der var den Inkonsekvens, som det ærede Medlem synes at have fundet. At der knyttes store fiskale Interesser til disse Restriktioner, er ganske sikkert, og derigennem er der jo Mulighed for, som det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen udtalte Formodning om, at Spørgsmaalet om deres Fremtid paa ny vil komme op i Forbindelse med de kommende Skattelovsforhandlingerne. Men det er netop dette, som har været et Hovedmoment for mig til at ønske at give Rigsdagen en afgørende Indflydelse paa disse Sagers fremtidige Behandling.

Det ærede Medlem Hr. Hauge bebudede Forslag om, at Lovforslaget henvises til Behandling i et Udvalg. Derimod kan jeg ikke have nogen som helst Indvending at gøre; jeg finder det i og for sig rimeligt, og jeg skal bestræbe mig for i størst mulig Udstrækning til Brug for dette Udvalgs Overvejelser at tilvejebringe det statistiske Materiale om Indførsel, som det ærede Medlem Hr. Hauge ytrede Ønske om gennem Udvalget at faa tilvejebragt.

Med disse Ord skal jeg takke de ærede Ordførere for den velvillige Behandling af det foreliggende Lovforslag og udtale Haabet om, at Udvalgets Arbejde maa blive fremmet saaledes, at Lovforslaget snarest kan blive færdigbehandlet i dette høje Ting.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

H. O. Hansen: Da den højtærede Indenrigsminister ogsaa talte om Ædruelighedskommissionen, maa jeg maaske rette en Forespørgsel til den højtærede Minister om, hvorfor Ædruelighedskommissionen slet ikke arbejder, hvorfor den kun holder et Møde en Gang om Aaret eller saa, og det vil da vare meget længe, før dens Arbejde bliver afsluttet. Hvis man derfor ikke gaar andre Veje, vil man bevare de Tilstande, man har i Øjeblikket, endnu gennem mange Aar.

Den højtærede Ministers Udtalelser om